

vernieuwen, zullen wij dat durven verbieden aan echtgenooten, die elkaar waarlijk met een heilige liefde beminnen? Wat sommigen onder ons beweren, n.l. dat wanneer er medische indicatie is tot beperking van het kindertal, de geslachtsliefde ook meestal door die ziekte etc., veel minder is, wil ik niet trachten te weerleggen. Prof. Geesink, die geen medicus is, weet het zelfs beter. In van „'s Heeren Ordinanties” zegt hij: „de ervaring leert, dat ook zwakke, zelfs teringachtige mensen, vaak een sterk sexueel leven hebben.”

Wie onthouding predikt, absolute onthouding van echtelijke gemeenschap in het huwelijk, predikt naar mijn meening: *scheiding*; die ontnemt aan het huwelijk een hoekpeiler, die legt den mensch lasten op, zwaar om te dragen.

Daarmee is niet een vrijbrief gegeven aan hen, die zich willen uitleven. Vóór alles zal de mensch zijn geest doen heerschen over zijn lichaam; géén zich uitleven, maar daarbij bevruchting trachten te voorkomen. Maar óók geen zich uitleven en stilletjes hopen dat er toch asjeblijft maar niets van komt. En óók geen teugelloos genereren onder het vrome motto: dat uit het huwelijk zooveel kinderen worden geboren als „'t God belijft den ouders te schenken”.

Geen Neo-Malthusianistische leering, waardoor in het groote gezin een ramp wordt gezien. Neen, het groote gezin worde een zegen geacht, een zegen Gods, niet het minst voor de kinderen. Maar daarnaast worde het besef van verantwoordelijkheid ook in Christelijke kringen *meer* wakker, verantwoordelijkheid voor het leven van den naaste, van de echtgenoot en de toekomstige kinderen, en er worde beperkt!

Het is voor een ieder buitengewoon moeilijk hierin zijn conscientie niet te bezwaren; voor een medicus dubbel moeilijk hierin raad te geven die niet strijdt tegen het beginsel. Het ontstaan van een nieuw leven in den moederschoot, hij die het dagelijks van nabij meemaakt, wordt getroffen door het wonder van God, hier keer op keer gewrocht. En wanneer wij om ons heen die talloos vele gezinnen zien, waar géén kinderen geboren worden, dan gevoelen we eerst recht, dat God het is die waarlijk den *kinderzegen* schenkt.

Ik ben nochtans van meening, dat in sommige gevallen, met name zulke als ik U daarstraks heb opgesomd, de